Fauna & Flora elektronica

Jean Werts & Joke De Sutter

Mycenaceae

laatst bijgewerkt 18-12-2025

Mycenas of norhern Europe
Arne Aronsen

Mycenasleutel
Mirjam Veerkamp

Suikermycenas op hazelnoten
Marian Jagers &
Jorinde Nuytinck

alfabetische index
mycenaceae

macroscopische mycena-
kenmerken

Helder zalmroze, scharlaken of oranjerood. Verblekend als ouder.

Atheniella adonis
Adonismycena

Een van de weinige kleine, witte Hemimycenas die in het veld goed te onderscheiden is aan een sterke chloorachtige geur.

Atheniella delectabilis
Witte stinkmycena

Met een duidelijk gepigmenteerde gele of ivoorkleurige hoed.

Atheniella flavoalba
Bleekgele mycena

Bericht 29-10-2019 Wim Veraghtert: in Ieper is Favolaschia calocera aangetroffen, op dood hout van Vlier in domein De Palingbeek. Een primeur voor de Benelux, maar weliswaar te verwachten.

Favolaschia calocera
Oranje poriemycena

Aan de basis van levende Smeerwortel.

Hemimycena candida
Smeerwortelmycena

Saprotroof op takken en bladstrooisel in loofbossen op voedselrijke bodem.

Hemimycena cucullata
Gipsmycena

Op naakte aarde tussen mos in Eikenbossen, zomer – herfst. Vruchtlichaam gelijkt op een kleine Clitopilus scyphoides en niet op een Hemimycena.

Hemimycena ignobilis
Trechtersmycena

In loof- en naaldbossen, op naaldafval, bladafval, kleine takjes of bast. Niet algemeen.

Hemimycena lactea
Sneeuwwitte mycena

Typisch in grasland op turf op kleiige bodem, dikwijls in plaatsen met veel Conocybe-soorten.

Hemimycena mairei
Wasplaatmycena

Saprotroof op strooisel van Eik in loofbos op kalkrijk zand; ook opgegeven groeiend op een polypoor in naaldbos en op wortels van Cotoneaster in tuin.

Hemimycena mauretanica
Druppelmycena

Alleen of gezellig op afgevallen takken of houtresten, vooral op Beuk op voedselrijke bodem of kalkbodem. Zeer zeldzaam in Nederland.

Hydropus subalpina
Geelbruine sapsteel
Hydropodia subalpina
volgens Mycobank.

Soms met waterige hyaline melk. Hoed met doorschijnende dwarsbanden. Geur zwak naar rapen. Op dood loofhout, vooral Beuk.

Mycena abramsii
Voorjaarsmycena

Gemakkelijk herkenbaar aan de citroengele steel, door de witte tot witgele lamellen en de levendige oranjerode hoed, die ouder geel wordt naar de rand.

Mycena acicula
Oranje dwergmycena

M. aciculata is gemakkelijk te herkennen aan de haren van hoed en steel, de kleine basale disk is niet altijd gemakkelijk te zien.

Mycena aciculata
Langhaarmycena

In weiden, arme gazons op de naakte bodem tussen grassen. Zomer – herfst.

Mycena aetites
Grijsbruine grasmycens

Op bladeren van Eik volgens Robich, op zowel loof- als naaldafval volgens Nordic Mycenas. Mycena albidolilacea is verschillend van de andere soorten van de sectie Rubromarginata door de hoofdzakelijk witachtige hoed met een lilaroze tint en de delicate roze gekleurde lamelrand, die in het algemeen meer zichtbaar is nabij de hoedrand.

Mycena albidolilacea
Lila mycena

M. amicta is gewoonlijk gemakkelijk te herkennen, de donzige steel is een betrouwbaar kenmerk. De hoedhuid is gelatineus en gemakkelijk aftrekbaar. De blauwverkleuring van het mycelium is ook een kenmerk.

Mycena amicta
Donzige mycena

M. arcangeliana behoort tot de sectie Filipedes, waarin ze te herkennen zijn aan de gelige tot olijfkleurige tinten van de hoedhuid, en de blauwe tot violetachtige tinten van de steel. De roze kleur die dikwijls in de lamellen te zien is ook een goed kenmerk.

Mycena arcangeliana
Bundelmycena

Gemakkelijk te herkennen aan de oranje lamelrand en de gele tot oranje vezels aan de basis van de steel.

Mycena aurantiomarginata
Goudrandmycena

Mycena belliae groeit exclusief op dode staande halmen van Riet.

Mycena belliarum
Rietmycena

Mycena bulbosa is gemakkelijk te herkennen door zijn voorkomen op kruidige stengels in nat gebied en de steel die ontspringt uit een basale schijf.

Mycena bulbosa
Biezenmycena

Mycena capillaris is gekenmerkt door de kleine vruchtlichamen, de witte tot grijzige hoed, de ver uiteen staande lamellen, de donkere steel (tenminste bij jonge exemplaren) en het voorkomen op beukenbladeren.

De chloorgeur is nogal sterk en een goed kenmerk. De donkerrode vlekken op de lamellen kunnen alleen gezien worden met een handlens en dan nog soms moeilijk. De rode lamelrand is niet zo donker en duidelijk als bij M. rubromarginata, maar is altijd zichtbaar

Mycena capillaripes
Stinkende roodsnedemycena

Mycena capillaris
Kleine beukenbladmycena

Op knoppergallen op eikels van Zomereik. Zomer tot herfst.

Mycena cecidiophila
Knoppergalmycena

Mycena chlorantha is beperkt tot zandduinen aan de kust en zeegraslanden. Groeit uitsluitend op grassen, vooral Ammophila (Helmgras).

Mycena chlorantha
Groene mycena

Geur naar chloor. Lamellen met citroenkleurige tot bleek goudgele rand. Op plantenafval en humus.

Mycena citrinomarginata
Citroensnedemycena

De aangehechte wat aflopende plaatjes en de gladde steel zijn typische kenmerken.

Mycena clavicularis
Palingsteelmycena

De basale disk en het voorkomen op schors van loofbomen zou genoeg moeten zijn om de soort te identificeren.

Mycena clavularis
Kleverige schorsmycena

Mycena concolor
Veenmosmycena*Omphalina picta var. Concolor* volgens Mycobank.

Duidelijke kenmerken van Mycena corynephora zijn een witte fluwelige tot korrelige hoed tot 6 mm breed, aangehechte lamellen en een korte witte fluwelige steel zonder basale knol of disk.

Mycena corynephora
Behaarde suikermycena

Mycena crocata is zeer karakteristiek door de geelrode tot oranjerode vlekken en de roodachtige melk van de steel en zijn voorkomen in Beukenbossen.

Mycena crocata
Prachtmycena

Op coniferentakjes of gevallen schors, in Dennen of Sparrenbos. De gelatineuse laag op de hoedhuid afscheidbaar bij vocht, de hoedrand zonder blauwe tonen, groen of crèmegeel en de blauwe steelvoet zijn kenmerken.

Mycena cyanorhiza
Blauwvoetmycenamycena

Mycena epipterygia
Graskleefsteelmycena

Hoed: tot 25 mm, parabolisch tot conisch tot klokvormig, vlakker als ouder, ondiep gegroefd, doorschijnend gestreept, eerst pruïneus, dan kleverig, bedekt met een volledig afscheidbare taaie gelatineuse hoedhuid.

Mycena epipterygioides
Dennenkleefsteelmycena

Hoed geel met groene tinten, lichtgeel, centrum iets meer donker. Met velen of in groepjes van 3 tot 4 exemplaren op de bodem tussen naalden van coniferen.

Mycena erubescens
Bittere mycena

Mycena erubescens wordt gekenmerkt door zijn voorkomen op mosbedekte boomstammen van loofbomen, zijn bittere smaak, zijn waterige melk in de steel, zijn +- rood wordend vlees als gekneusd of blootgesteld aan de lucht.

Mycena fagetorum
Kleine beukenbladmycena

Het substraat, afgevallen beukenbladeren is karakteristiek voor deze soort.

Mycena filopes
Draadsteelmycena

Mycena filopes: a) hoedoppervlak geeft de indruk vol krakjes te zijn, door de vezels die zich inocybegewijs splitsen en b) een zilverige glans bij uitdrogen en c) hoed zonder roze tinten, d) lamellen niet of zeer zelden lichtjes roze wordend.

Mycena flavescens is herkenbaar aan de gele schakering van de hoed, vooral aan de rand (maar niet altijd te zien), ook de gele tint aan de lamelrand is niet altijd te zien. De steel kan soms een violette tint aan de top hebben. De geur is altijd sterk naar rauwe aardappelen.

Mycena flavescens
Geelsnedemycena

Mycena galericulata is een zeer variabele soort maar is gewoonlijk in het veld te herkennen aan zijn grootte, de grijsbruine rimpelige hoed, de taaie elastische steel en de meelgeur.

Mycena galericulata
Helmmycena

Mycena galopus is gemakkelijk te identificeren door de witte melk in de steel, soms in droge toestand is de melk afwezig en dan zijn ze in het veld niet gemakkelijk te herkennen.

Mycena galopus
Melksteelmycena

Mycena inclinata is een zeer variabele soort, maar gemakkelijk te identificeren. De gebundelde vorm en het voorkomen op Eikenstronken zijn goede kenmerken. Ook de getande rand van de hoed, de tweekleurige steel, de wollige steelbasis en de sterke meel- of ranzige geur helpen.

M. sanguinolanta onderscheidt zich van M. haematopus door de gestreepte hoed en de kleinere vruchtlichamen (5 – 15 mm) en de donkere rode, roodbruine of bruinviolette lamelrand.

Mycena haematopus
Grote bloedsteelmycena

Mycena sanguinolentus
Kleine bloedsteelmycena

Mycena inclinata
Fraaisteelmycena

M. latifolia prefereert vochtige, mossige arme weiden of de rand van moerassen. M. latifolia is niet zo gemakkelijk te herkennen in het veld. Microscopie is dikwijls vereist.

Mycena latifolia
Glanzende mycena

De Stinkmycena is één van die grauwe mycenas die naar chloor ruiken. Deze zeer algemeen voorkomende paddenstoel groeit op de grond tussen mos en strooisel, maar kan ook op hout (loof- en naaldhout) gevonden worden en komt in bos, park, heide en grasland voor.

Mycena leptocephala
Stinkmycena

M. leptophylla zou kunnen verward worden met M. floridula, maar die heeft een blinkende koraalroze tot zalmroze, abrikoosroze of gele hoed, een witte voet met gele tonen, geen okerbruine, bruine of zwartbruine voet.

Mycena leptophylla
Rozegele mycena

Mycena maculata is niet altijd gemakkelijk te identificeren. Jonge exemplaren zonder roestvlekken kunnen voor andere soorten worden gehouden.

Mycena maculata
Gevlekte mycena

Mycena megaspora kan afgescheiden worden van de andere leden van de sectie Mycena door de donkere hoedkleur en het voorkomen op turf, in verbrande heide, tussen sphagnum enz. Een typisch kenmerk is de kraakbeenachtige taaie steel die wat ruig is.

Mycena megaspora
Veenmycena

Kan dikwijls worden gevonden op dezelfde stam als M. pseudocorticola, die meer frequent is en violetblauwe tot blauwgrijze kleuren heeft. Jonge verse exemplaren zijn niet moeilijk te onderscheiden, maar later verkleuren ze beiden meer bruin en dan wordt het moeilijker.

Mycena meliigena
Lilabruine schorsmycena

Mycena metata wordt gevonden in grote aantallen onder Picea abies, met de roze kleur in het hoedcentrum en op de lamellen is hij niet moeilijk te identificeren. Bij drogen jodoformgeur.

Mycena metata
Dennenmycena

Mycena mirata is gekenmerkt door de kleine vruchtlichamen en het kleine aantal lamellen dat de steel bereikt. Soms vindt men perfect witte exemplaren, vooral wanneer zij groeien onder gevallen bladeren, typisch onder Boswilg.

Mycena mirata
Gestreepte schorsmycena

Hoed: 1 – 5 mm, grijsbruin, bleker aan de rand, met een afscheidbare hoedhuid. Op eikenbladeren.

Mycena mucor
Pantoffelmycena

M. niveipes verschijnt gewoonlijk vroeg in het seizoen, maar kan ook in de herfst gevonden worden. Hij kan gewoonlijk herkend worden aan de satijnige schijn van de steel en de microscopische kenmerken:

Mycena niveipes
Rivierbosmycena

Op afgevallen hazelnoten, zeer zeldzaam.

Mycena nucicola
Hazelnootmycena

In tegenstelling met de grote variabiliteit in kleuren veroorzaakt M. olivaceomarginata weinig problemen in het veld. Het groeien op de grond onderscheidt hem van andere gelijkaardige soorten.

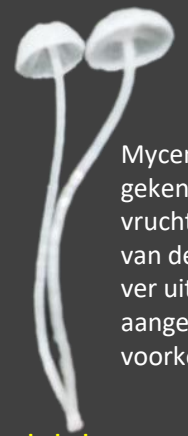
Mycena olivaceomarginata
Bruinsnedetmycena

Mycena picta is gemakkelijk te herkennen aan de cilindrische hoed en de horizontale wat aflopende plaatjes.

Mycena picta
Tonnetjesmycena

Mycena polyadelpha is gekenmerkt door de kleine vruchtlichamen, de witte kleur van de hele paddenstoel, de ver uiteenstaande breed aangehechte lamellen en het voorkomen op Eikenbladeren.

Mycena polyadelpha
Witte eikenbladmycena

M. pearsoniana (hoed 1 -2,5 cm) is gekenmerkt door de roze tot lilabruine kleuren, de horizontaal aangehechte tot iets aflopende lichtlilagrijze lamellen, de raphanoïde geur en smaak en door het ontbreken van pleurocystiden.

Mycena pearsoniana
Vals elfenschermpje

Mycena pelianthina is gemakkelijk herkenbaar in het veld door de grootte, de purperen of violette kleuren en de raphanoide geur, de lamelranden zijn intens purper gekleurd.

Mycena pelianthina
Purpersnedemycena

Geur naar rapen, steel gekleurd, op bladafval en naaldbedden.

Mycena pura
Gewoon elfenschermpje

Geur naar rapen, steel wit, meestal onder eik of beuk.

Mycena rosea
Heksenschermpje

Lamellen donkerbruinviolet tot donkerviolet. Nog een kenmerk is de geur, die wordt beschreven als zoetachtig, gemengd met een geur van sigarenkistjes, maar raapachtig als gekwetst.

Prunulus diosmus
Donker elfenschermpje

Deze soort is meestal gemakkelijk te herkennen door het voorkomen en de +- diep gegroefde steel over de hele lengte. Soms zijn deze groeven echter moeilijker te zien.

Mycena polygramma
Streepsteelmycena

M. pseudocorticola en M. meliigena groeien vaak samen op dezelfde stam. Jonge verse vruchtlichamen zijn niet moeilijk uiteen te houden maar ouder worden zij bruiner en is het niet meer zo gemakkelijk.

Mycena pseudopicta
Kalkgraslandmycena

Solitair, gezellig bijeen of in groepjes, ook gebundeld, op mos tussen resten van grassen in ontbinding, met Crucianella maritima in kustduinen, tussen kruiden in weiden.

Mycena pterigena is gemakkelijk te herkennen door zijn voorkomen op ontbindende varenstengels, de kleine vruchtlichamen, de roze kleur van hoed en steel en de roze gekleurde lamelrand.

[Mycena pterigena
Varenlmycena]

Op ontbindend coniferenhout groeiend, dikwijls aan de basis van Picea of Pinus, herfst.

[Mycena purpureofusca
Purperbruine mycenamycena]

De bijna altijd blinkende gele steel is een essentieel element voor de determinatie van M. renati.

[Mycena renati
Geelsteelmycena]

De belangrijkste kenmerken zijn de kleine vruchtlichamen, de aanwezigheid van een kleine basale disk en een chloorgeur. Op afval van Zwarte els.

[Mycena rhenana
Plooirokmycena]

Mycena rosella is gemakkelijk te herkennen; de roze kleuren, de helder gekleurde lamelrand en het voorkomen in coniferenbossen zijn uniek onder de Europese mycenas. Er schijnen witte vormen van te bestaan

[Mycena rosella
Roze sparrenmycena]

Op gevallen takjes en ontbindend hout van zowel loofhout als coniferen, op coniferenstronken en op mosbedekte bast van levende bomen, zomer tot herfst.

[Mycena rubromarginata
Roodsnede mycena]

In de sectie Rubromarginatae zijn er verschillende soorten met een roodbruine lamelrand. Bij M. renati is de lamelrand soms roodbruin, maar kan gemakkelijk van M. rubromarginata worden onderscheiden door zijn heldergele steel. M. capillaripes heeft een chloorgeur en de zijden van de lamellen dicht met bruinrode puntjes (pleurocystiden) bezet. M. purpureofusca heeft meer violet-purperen kleuren. M. sanguinolenta heeft ook een donker roodbruine lamelrand maar de steel scheidt een bloedrood vocht af wanneer doorgesneden. Soms kan M. haematopus ook een donker roodbruine rand hebben, maar ook deze soort scheidt een donkerrood vocht af uit de steel.

Geur van jodoform, vooral als gedroogd. In loofbossen of bij kruisbloemigen. Herfst. Zeldzaam.

Mycena sepia
Donkerbruine mycena

Gemakkelijk in het veld te determineren door zijn voorkomen op dennenappels van Zeeden. Toch wat oppassen, Muizentaartzwam groeit daar ook op.

Mycena seynii
Zeedenmycena

Mycena silvae-nigrae is een vroege soort van coniferenbossen met een chloorgeur.

Mycena silvae-nigrae
Tweesporige chloormycena

M. smithiana is gemakkelijk herkenbaar aan de roze kleur, die altijd aanwezig is, de nogal brede lamellen en zijn voorkomen op ontbindende eikenbladeren.

Mycena smithiana
Roze peutermycena

Tussen de talrijke naar chloor riekende soorten is M. stipata redelijk gemakkelijk te herkennen aan de dichte gebundelde groei op coniferenhout en de bruine kleuren.

Mycena stipata
Bundelchloormycena

Op afgevallen takjes, bladeren , naalden, dode grashalmen, zomer tot herfst.

Mycena stylobates
Schijfsteelmycena

Er bestaan verschillende soorten met een basale disk. M. mucor gelijkt op M. stylobates, maar is gewoonlijk kleiner en groeit op afgevallen Eikenbladeren. M. bulbosa groeit op kruidenstengels in natte habitats en de lamelrand heeft een taai-elastische draad. M aciculata heeft een donzige tot harige hoed en een geheel donzige steel ontspringend van een harige basale disk. De dichtste verwant is M. tenuispora, die echter een hoed heeft dicht bedekt met kleine stekels.

Op plantenresten die op de grond liggen zoals bast, hout of stelen van kruiden. Late zomer – herfst.

Mycena tenerrima
Suikermycena

SUIKERMYCENA'S OP HAZELNOTEN. HOE HOUD JE ZE UIT ELKAAR? *

Marian Jagers [1] & Jorinde Nuytinck[2]

Mycena vitilis is zeer variabel maar geeft zelden moeilijkheden in het veld. Hij heeft geen opvallende kenmerken, buiten de gladde vettige en taaie elastische steel, die droog zeer blinkend is.

Mycena vitilis
Papilmycena

Mycena tintinnabulum kan worden geïdentificeerd door de gebundelde groei, in het algemeen op Beuk, dikwijls in grote aantallen laat in de herfst en ook gedurende zachte winters. De dikke gelatineuse hoedhuid die de soort een vettig of blinkend uitzicht geeft is typisch. Heeft zeer kleine sporen.

Mycena tintinnabulum
Wintermycena

Gezellig bijeen op afgevallen coniferennaalden, herfst. Heeft nooit gele kleuren.

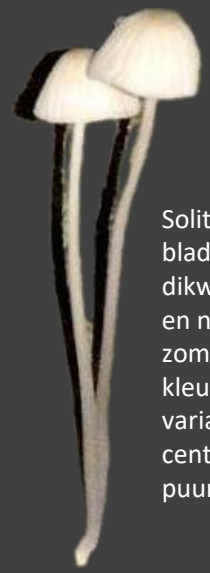

Mycena vulgaris
Kleefsnedemycena

In dichte groepen in natte gebieden op resten van bv. Zeggensoorten en Russen. Herfst. Zeldzaam, maar misschien overzien.

Mycena tubarioides
Lisdoddemycena

Solitair tot gebundeld op bladafval en takjes, maar dikwijls tussen mos in loof- en naaldbossen. Late zomer tot late herfst. De kleur van de hoed is nogal variabel, crème-oker tot centrum geelachtig tot puur wit.

Mycena xantholeuca
Geelgrijze mycena

De lamelrand olijf of groengrijs, donkergrijs tot donkergrijsbruin, dikwijls alleen tegen de rand van de hoed, soms zelfs niet gekleurd.

Mycena viridimarginata
Groensnedemycena

Mycena zephirus is nogal gemakkelijk te identificeren. De bleke hoed met roestige vlekken is een goed kenmerk. Ook de zilverig witte vlokkige steel is karakteristiek. Jonge vruchtlichamen zonder bruine vlekken zijn te herkennen aan de grootte, donkerbruine hoed, groot aantal lamellen en witvlokkige zeer broze steel.

Mycena zephirus
Roestvlekkenmycena

Hoed 1,5 – 4 cm, bruinzwart tot grijszwart, gestreept, centrale papil donkerder. Lamellen bruingeel gevlekt als ouder. Steel vergrijzend of verbruinend aan de basis.

Mycopan scabripes
Bruingrijze sapsteel

Kenmerkend voor de soort is het groeien op naaldhout en de bij vochtig weer, als rubber uitrekbare gelatineuze laag onder de hoedhuid. De Dennenschelpzwam kan verward worden met het Week oorzwammetje dat ook een gelatineuze, uitrekbare laag heeft maar op loofhout groeit.

Panellus mitis
Dennenschelpzwam

De Scherpe schelpzwam groeit op dode stronken, stammen en takken van loofbomen, vooral eik in loof- en gemengde bossen op vochtige tot droge, voedselarme tot voedselrijke bodems. Deze schelpvorminge kleine zwam, groeit in groepen en is goed herkenbaar door de okerkleur en de wat klei-achtige structuur van de hoedhuid. Aan de onderzijde valt met name de overgang van de lamellen naar het stompe, vrij brede steeltje op.

Panellus stipticus
Scherpe schelpzwam

Op vochtige plaatsen, saprotroof op bv. grassen, russen, wollegras, cypergras; meer zelden in drogere habitats bv. op dauwbraam; late lente tot herfst; algemeen maar gemakkelijk overzien.

Resinomycena saccharifera
Zeggenmycena

Leeft saprotroof op gevallen bladeren, naalden en dode takjes in loof- en naaldbossen op zure tot zwak zure bodem. Deze paddenstoel kan bioluminescerend zijn.

Roridomyces roridus
Slijmsteelmycena

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Atheniella adonis	Adonismycena
Atheniella delectabilis	Witte stinkmycena
Atheniella flavoalba	Bleekgele mycena
Favolaschia calocera	Oranje poriemycena
Hemimycena angustispora	Grijsvoetmycena
Hemimycena candida	Smeerwortelmycena
Hemimycena crispata	Witte kaalkopmycena
Hemimycena cryptomeriae	Naaldhoutschijnmycena
Hemimycena cucullata	Gipsmycena
Hemimycena epichloë	Grashalmmycena

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Hemimycena gracilis	Smalspoormycena
Hemimycena hirsuta	Golfhoedmycena
Hemimycena ignobilis	Trechtermycena
Hemimycena lactea	Sneeuwwitte mycena
Hemimycena mairei	Wasplaatmycena
Hemimycena mauretanica	Druppelmycena
Hemimycena nitriolens	Nitreuze schijnmycena
Hemimycena pseudocrispata	Tweesporige schijnmycena
Hemimycena pseudocrispula	Stengelmycena
Hemimycena pseudogibba	Kleinste schijnmycena

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Hemimycena pseudolactea	Sparrennaaldmycena
Hemimycena sordida	Groezelige schijnmycena
Hemimycena subimmaculata	Matkopmycena
Hemimycena substellata	Witte donsmycena
Hemimycena subtilis	Kleine schijnmycena
Hemimycena tortuosa	Kurkentrekkermycena
Hydropus marginellus	Gerande sapsteel
Hydropus moserianus	Trechtersapsteel
Hydropus subalpinus	Geelbruine sapsteel

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Mycena abramsii	Voorjaarsmycena
Mycena acicula	Oranje dwergmycena
Mycena aciculata	Langhaarmycena
Mycena adscendens	Suikermycena
Mycena aetites	Grijsbruine grasmycena
Mycena albidolilacea	Lila mycena
Mycena alphitophora	Kasmycena
Mycena amicta	Donzige mycena
Mycena arcangeliana	Bundelmycena
Mycena aurantiomarginata	Goudrandmycena

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Mycena belliarum	Rietmycena
Mycena bulbosa	Biezenmycena
Mycena capillaripes	Stinkende roodsnedemycena
Mycena capillaris	Kleine beukenbladmycena
Mycena cecidiophila	Knoppergalmycena
Mycena chlorantha	Groene mycena
Mycena cinerella	Grijze mycena
Mycena citrinomarginata	Citroensnedemycena
Mycena clavicularis	Palingsteelmycena
Mycena clavularis	Kleverige schorsmycena

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Mycena concolor	Veenmosmycena
Mycena corrugans	Gerimpelde mycena
Mycena corynephora	Behaarde suikermycena
Mycena crocata	Prachtmycena
Mycena cyanorhiza	Blauwvoetmycena
Mycena decora	Sierlijke mycena
Mycena dura	Bruin elfenschermpje
Mycena epipterygia	Graskleefsteelmycena
Mycena epipterygioides	Dennenkleefsteelmycena
Mycena erminea	Witte chloormycena

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Mycena erubescens	Bittere mycena
Mycena fagetorum	Beukenbladmycena
Mycena filopes	Draadsteelmycena
Mycena flavescens	Geelsnedemycena
Mycena galericulata	Helmmycena
Mycena galopus	Melksteelmycena
Mycena haematopus	Grote bloedsteelmycena
Mycena hawaiiensis	
Mycena inclinata	Fraaisteelmycena
Mycena latifolia	Glanzende mycena

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Mycena leptocephala	Stinkmycena
Mycena leptophylla	Rozegele mycena
Mycena limonia	Citroengele mycena
Mycena maculata	Gevlekte mycena
Mycena megaspora	Veenmycena
Mycena meliigena	Lilabruine schorsmycena
Mycena metata	Dennenmycena
Mycena mirata	Gestreepte schorsmycena
Mycena mitis	Blozende mycena
Mycena mucor	Pantoffelmycena

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Mycena niveipes	Rivierbosmycena
Mycena nucicola	Hazelnootmycena
Mycena olivaceomarginata	Bruinsnedemycena
Mycena pachyderma	
Mycena pearsoniana	Vals elfenschermpje
Mycena pelianthina	Purpersnedemycena
Mycena pelliculosa	Heidekleefsteelmycena
Mycena picta	Tonnetjesmycena
Mycena pilosella	Schapenpootmycena
Mycena polyadelpha	Witte eikenbladmycena

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Mycena polygramma	Streepsteelmycena
Mycena pseudocorticola	Blauwgrijze schorsmycena
Mycena pseudopicta	Kalkgraslandmycena
Mycena pterigena	Varenmycena
Mycena pura	Gewoon elfenschermpje
Mycena purpureofusca	Purperbruine mycena
Mycena rapiolens	Raapmycena
Mycena renati	Geelsteelmycena
Mycena rhenana	Plooirokmycena
Mycena rosea	Heksenschermpje

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Mycena rosella	Roze sparrenmycena
Mycena rubromarginata	Roodsnedemycena
Mycena sanguinolenta	Kleine bloedsteelmycena
Mycena sepia	Donkerbruine mycena
Mycena seynii	Zeedenmycena
Mycena silvae-nigrae	Tweesporige chloormycena
Mycena smithiana	Roze peutermycena
Mycena stipata	Bundelchloormycena
Mycena stylobates	Schijfsteelmycens
Mycena tenerrima	Suikermycena

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Mycena tenuispinosa	Stekeltjesmycena
Mycena tintinnabulum	Wintermycena
Mycena tubarioides	Lisdoddemycena
Mycena viridimarginata	Groensnedemycena
Mycena vitilis	Papilmycena
Mycena vitrea	
Mycena vulgaris	Kleefsnedemycena
Mycena xantholeuca	Geelgrijze mycena
Mycena zephirus	Roestvlekkenmycena
Mycopan scabripes	Bruingrijze sapsteel

familie *Mycenaceae* soorten lage landen

Panellus mitis	Dennenschelpzwam
Panellus stipticus	Scherpe schelpzwam
Prunulus diosmus	Donker elfenschermpje
Resinomycena saccharifera	Zeggemycena
Roridomyces roridus	Slijmsteelmycena

Joke De Sutter De Renesse Malle 2023/10

Victor Swan

Mycenaparasiet Harry van der Horst Sint-job-in’t-goor 2021/11

Hierboven 3 foto’s van de Mycenaparasiet Spinellus fusiger